

De Drie Goddelijke Deugden

Ravels   Weelde   Poppel

Tijdschrift van Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw

Jaargang 23, nr: 89: September 2018

Inhoud

Voorwoord.....	1
Lief en leed	2
Poppelse wielerhelden in de jaren 20 (20ste eeuw)	2
Het achtste halfjaar van “Den Grooten Oorlog” (1 maart 1918 - 31 augustus 1918)	14
Vorbije Activeiten	38
Heemkunde Quiz 2018	42
Privacy statement	43

Lidmaatschap

Voor 20 euro bent u lid van onze Heemkunde- en Erfgoedvereniging.

Ere-lid kunt u zijn voor een jaarbijdrage van 30 euro.

(Onze vereniging kent enkel het systeem van gezinslidmaatschap.)

U ontvangt 4 x per jaar een nummer van tijdschrift “De Drie Goddelijke Deugden”.

Ook hebben leden en hun gezin steeds gratis toegang tot het Museum Aan de Grens (MAG) “ ‘t Kaske” te Poppel.

Tevens kan er aan de meeste activiteiten van onze vereniging gratis worden deelgenomen.

Opzegging van het lidmaatschap kan jaarlijks kenbaar gemaakt worden voor 1 december.

Voorradige publicaties

Steeds op aanvraag te bekomen. Zie contactgegevens.

Afbeelding voorblad: Theehuisje Talander Pastorij St. Michiel Weelde (foto: Erfgoed Noorderkempen)

Foto's achterblad: Zomerbeeld 2018 te Ravels, in de nabijheid van De Schrieken

Voorwoord

5 augustus 2018: zomer te Ravels

Zoals gewoonlijk schrijf ik het voorwoord op het laatste als de inhoud van het tijdschrift op punt staat. Deze droge zomer van 2018 zal lang een referentiepunt blijven in de tabellen naast die van 1976 en voor sommigen onder ons die van 1948. Als we de temperatuurgrafieken bekijken van deze jaren dan zien we dat de toptemperaturen van 1948 naar 2018 toenemen. Dit is waarschijnlijk een gevolg van de opwarming van onze planeet. Laat ons hopen dat de herhaling van deze droge hete zomer een 40-tal jaren op zich laat wachten zodat de aarde en zijn bewoners kunnen bezinnen en overleven. Hierbij enkele foto's gemaakt op 5 augustus laatstleden in het midden van de zomer. We zien mooie maïs maar ook verdroogde weilanden en akkers. Je zou ervan kunnen genieten onder het beluisteren van het deel de "Zomer" uit "De Vier Jaargetijden" van Antonio Vivaldi. Maar de realiteit is bikkellhard. Het confronterende is dat degene die water heeft zijn akkers en tuin kan laten overleven en zelfs bij overdreven sproeien nog een grotere oogst zal boeken. Het bezit van water zal in de toekomst, zoals we allen reeds lang weten, belangrijker worden dan olie. Laat ons hopen dat we er niet om gaan vechten zoals we eerder al om olie en andere grondstoffen oorlog hebben gevoerd. Aansluitend op dit minder leuke thema vindt u in dit tijdschrift een artikel over het verdere verloop van de Eerste Wereldoorlog. We besteden ook aandacht aan de herdenking van het fietsenmerk Vélos Bristol uit Mol die enkele Ravelse "coureurs" sponsorden en zelfs Rik Van Steenberghe. Er rest mij nog wat propaganda te maken voor het ledenfeest dat door onze vaste kok een weerkend culinair genot is geworden. Dit najaar is er een geleide herfstwandeling bij Weelde-Station en een museumbezoek in de regio. In november hebben we een leuke lezing over beleefde omgangsvormen en tafelmanieren vroeger en nu. Meer over dit alles vindt u in de bijgevoegde activiteitenagenda.

Luc Andries, voorzitter

Lief en leed

Graag feliciteren wij met hun diamanten bruiloft (60 jaar):

Louis en Céline Vercammen-Gijsemans te Weelde op 16 juli 2018

Graag feliciteren wij met hun platina bruiloft (70 jaar):

Jef en Monica Remeysen-De Bruyne te Sint-Pieters-Woluwe op 3 juli 2018

Onze deelneming betuigen wij bij het overlijden van:

Karel Jansens (De Koster), weduwnaar van Julia Tilburgs, overleden te Ravels op 26 juni 2018

Stan Hermans, echtgenoot van Stans Kolen, overleden thuis te Weelde op 31 juli 2018

Gaston Verhoeven, echtgenoot van Julia Remeysen, overleden te Merksplas op 13 augustus 2018

Om zeker te zijn dat we niemand vergeten te vermelden, vragen wij u ons op de hoogte te brengen via één van de bestuursleden, e-mail of briefje aan: Nicolaus Poppelius, Dorp 64, 2382 Ravels-Poppel

Poppelse wielervedstrijden in de jaren 20 (20ste eeuw)

Door: *Cis Vissers*

Dat België en vooral Vlaanderen een echt wielerland is, is een open deur intrappen. Van zodra er fietsen op de markt werden gebracht, organiseerde men overal te lande wielervedstrijden. De oorlog van 14-18 had het economisch en cultureel leven in België grotendeels lamgelegd. Het was dan ook begrijpelijk dat na de oorlog evenementen werden georganiseerd waarbij zo veel mogelijk mensen afleiding en vertier werd bezorgd. Wielervedstrijden organiseren vooral bij kermissen en jaarmarkten was een middel daartoe. Het volk kon dat wel smaken en vele jongeren werden geroepen om wielrenner te worden. De besten onder hen slaagden erin om met de wielersport hun brood te verdienen. Ook de fietsfabrikanten konden niet achterblijven. De gebroeders Huysmans startten in 1908 een fietsenfabriek in Mol. Als merknaam voor hun fietsen kozen zij "Bristol".

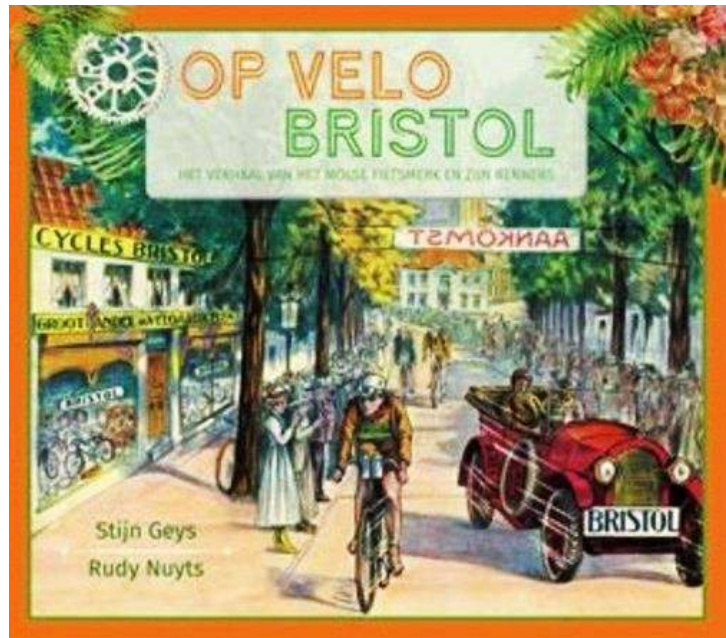

Vorig jaar werd er een mooi boek uitgegeven door de Kamer voor Heemkunde uit Mol over de geschiedenis van dit fietsmerk.

Al voor de Eerste Wereldoorlog sponsorde Bristol wielrenners.

Enkele renners reden al individueel voor Bristol.

Hun vergoeding bestond uit een fiets die de renner kreeg of met korting kon aankopen.

Embleem fietsen Bristol op de stuurstangbuis en de cover van het boek "Op Velo Bristol"
(bron: Stijn Geys en Rudy Nuyts)

Na de oorlog nam de wielersport een hoge vlucht.

Ook Poppel ontsnapte niet aan de nieuwe rage.

Vanaf de jaren 20 was er meer en meer geld te verdienen in de wielersport. Enkele jongemannen uit Poppel voelden zich geroepen om mee te doen aan deze wielervedstrijden.

Ze waren wel niet goed genoeg om met de top van die tijd te wedijveren maar in lokale koersen stonden ze zeker hun mannetje.

Henri Keyzers

Henri Keyzers werd in Poppel geboren op 26 februari 1895 als Henricus Cornelius Keyzers. Hij groeide op in het gezin Keyzers –Schoenmakers.

Ze woonde de Zandstraat. Dit was vroeger een zijbaantje van Maarle , richting Nieuwkerk. Later is deze straatnaam verdwenen.

In 1915 kreeg hij van de Duitsers toelating om de grens met Nederland over te steken. Hij stond toen geregistreerd als arbeider.

Henri Keyzers in 1915.

Eenzelvigheidsbewijs van 1944, uitgereikt na de Tweede Wereldoorlog

Personal-Ausweis van Henri Keyzers afgeleverd door de Duitse Passzentrale te Turnhout in 1915.

Henri reed al voor de Eerste Wereldoorlog zijn eerste koersen.

Op zondag 7 september 1913 reed hij een koers in Turnhout over een afstand van 50 km.

Hij werd vierde op 15 deelnemers.

In de lokale kranten verscheen vaak een artikel met de uitslag en soms een kort verslagje.

De naam Keyzers werd meestal fout gespeld in de kranten van die tijd.

We vinden hem terug als Keyzers, Keizer, De Keyzer en Keiser.

In de Gazet van Antwerpen van 12/09/1913 verscheen de uitslag.

Merk ook op dat er toen meerdere renners uit onze gemeente meededen.

Reykers uit Weelde werd tweede en Borgmans uit Ravels werd vijfde.

:

TURNHOUT. — Uitslag der baankoers van Zondag, 7 September, 50 kilom., 15 deelnemers: 1. Van den Broek, Turnhout; 2. Reykers, Weelde; 3. Luysterborg, Moll; 4. Keyzers, Poppel; 5. Borgmans, Raevelds; 6. Rouws, Moll.

Uitslag der baankoers van Maandag, 8 September, te Schoonbroek-bij-Turnhout, 14 deelnemers, 45 kilometer: 1. Van den Broek, Turnhout; 2. Borgmans, Raevelds; 3. Luysterborg, Moll; 4. Reykers, Weelde; 5. Goris, Schoonbroek.

Schoone strijd tusschen de drie eersten, die bijna gelijk over de meet holden.

VANDAAG wordt te Coolskamp, het kampioenschap der beide Vlaanderen gereden met 50 beroepsrijders. Zondag zal de groote prijs van Schaarbeek gestreden worden met 40 onafhankelijken, en Maandag zal de groote prijs van Vinalmont gereden worden met 55 onafhankelijken.

Uitslag Turnhout

Nieuwelingen: 1e pr. Baaleman, Zundert; 2e pr. P. Roestenberg, Tilburg; 3e pr. Keiser, Poppel; 4e pr. H. de Rooij, Tilburg; 5e pr. niet toegekend; 6e pr. Joling, Rotterdam; 7e pr. A. Kuitsch, den Haag; 8e pr. Beckman, Helvoirt; 9e pr. Oeverveld, Roosendaal; 10e pr. Laddy, den Haag.

Uitslag Tilburg

Na de Eerste Wereldoorlog werden er terug meer koersen georganiseerd.

Henri Keyzers reed vele wedstrijden in de grensstreek.

Op 29 mei 1921 reed hij een wedstrijd bij de nieuwelingen in Tilburg.

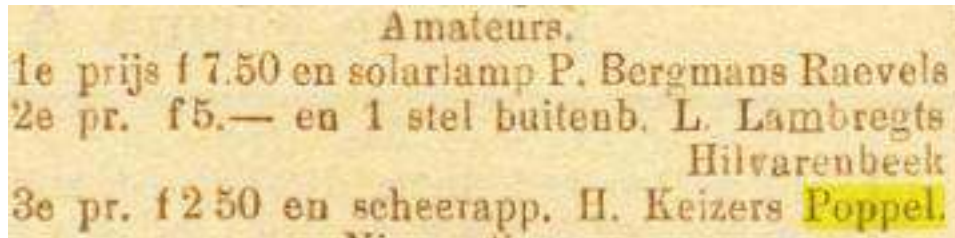
Er werd gestart bij de trappisten voor een koers over een dikke 100 km in de streek. Henri werd derde na twee Nederlanders.

In 1922 en 1923 werd Henri gesponsord door Bristol. Hij reed dan ook op hun fiets.

Op 23 juli 1922 werd in Hilvarenbeek een nieuwe wielersbaan plechtig geopend. Henri Keyzers was één van de 60 renners.

Dat de wielersport populair was, bewijst het aantal toeschouwers. 1.500 man volgde het wielerspektakel. Het prijzengeld was voor amateurs wel beperkt.

Bij de amateurs werd Henri derde en verdiende er 2,5 gulden (ong. 40 frank) en een scheerapparaat mee. Het uurloon in die tijd bedroeg ongeveer 3 frank zodat hij er toch een dagloon en een scheerapparaat aan overhield. Ik vermoed dat Philips daar toen sponsor was.

Uitslag Hilvarenbeek

In andere wedstrijden was het prijzengeld een pak hoger. Meestal viel er voor de renners tussen 250 en 500 frank te verdienen.

“De Keizer” behaalde in 1922 en 1923 nog mooie overwinningen en ereplaatsen.

Zo won hij op 20/08/1922 de koers in Turnhout. In de 100 km van Mol op 27/05/1923 werd hij tweede. Verder won hij nog de koersen in Weelde en Riel.

Met de fietsen van die tijd lag de snelheid een pak lager dan nu. In 1922 won Henri het “kampioenschap der Kempen”. Hij legde de afstand van 25 km af in 43 minuten en 40 seconden. Een gemiddelde van 34,3 km per uur.

Met koersen alleen kon de kost niet worden verdiend.

Na zijn huwelijk met Maria Van Gestel werd hij landbouwer op de ouderlijke hoeve van zijn vrouw aan de Tilburgseweg. Ze kregen 2 kinderen.

Rie Keyzers-Willemsen woont nog steeds op deze boerderij.

Maria Van Gestel in 1915 en haar eenzelvigheidsbewijs van 1937.

Personal-Ausweis N° 295 G.Z.

Eenzelvigheidsbewijs N° — Certificat d'identité N°

1. Name Maria Van Gestel
Naam. — Nom.
 falls verh. Pratinò. Witwe: Mädchenname (jeugdnaam).
 voor gehuwde vrouw of weduwe: meisjesnaam (jeugdnaam). — pour femmes mariées ou veuves: nom de jeune fille.
2. Eigenhändige Unterschrift M. Van Gestel
Eigenhändige naamschrijving. — Signature personnelle.
3. Staatsangehörigkeit Belg
Nationaliteit. — Nationalité.
4. Geboren am 21 Novemb 1896   Geboortsort Poppel
Geboren den. — Né le   Geboorteplaats. — Lieu de naissance.
5. Beruf Landbouwer   6. Grösse 1 Meter 53 Centimeter
Beroep. — Profession.   Grösse. Taille 1 Meter. 1 Mètre. Centimeter. Centimètre.
7. Adresse am Aufenthaltort Poppel   Strasse Land   No 147
Woonplaats. — Résidence.   Street. — Rue.   N° — N°.
8. Wann ist der Antragsteller zuletzt in die Aufenthaltsgemeinde eingezogen?
Wanneer is afvraagster zich het laatste in zijn woonplaats gevestigd?
 Quand est ce que le porteur du certificat a la dernière fois pris sa résidence dans la commune?
9. Von welchem Orte ist Antragsteller zugezogen?
Van welke gemeente is aanvraagster gekomen? — D'où est venu le porteur du certificat? — D'où est-il venu?
10. Wohnsitzgemeinde Poppel   Adresse Land 147
Gemeente der huiwoning. — Domicile légal.   Street. — Rue.
11. Zuständige Passzentrale Bureaubout
Bureau des Passes. — Bureau des passeports compétent.
12. Auf Grund welcher Legitimation ist der Personalausweis ausgestellt?
Op grond van welke legitimatiestukken werd het bewijs afgegeven?
 Sur quelles pièces justificatives le certificat est-il délivré?
13. Bescheinigung zweier zeugen J. J. J. J.   Wohnung Land
Bewestiging door twee getuigen.   Woning. — Résidence.

Ausstellungsart POPPEL   Datum 5 NOV 1915
Afgeleverd te.   Datum. — Date.

Unterschrift des Beamten De Groot Schreier   Stempel POPPEL
Handtekening van den Beamte. — Signature du fonctionnaire.   Zegel. — Cachet.

Vermerk op de Rückseite beachten. — Gewichtig opmerking op de keerzijde. — Avis important au dos.

Personal-Ausweis van Maria Van Gestel d.d. 5 november 1915

Onze wilerheld "De Keizer" overleed in Poppel op 12 oktober 1971.
Zijn vrouw Maria werd bijna 90 jaar. Zij overleed in Arendonk op 25 april 1986.

Mevrouw Henri KEYSERS-VAN GESTEL zijn echtgenote
De Heer en Mevrouw Henri KEYSERS-WILLEMSE en kinderen Erik en Eddy
De Heer en Mevrouw Henri VAN DER STEEN-KEYSERS en kinderen Marina en Rudy
zijn kinderen en kleinkinderen
De kinderen en kleinkinderen van wijlen Jacobus KLAASSEN-KEYSERS
De kinderen en kleinkinderen van wijlen Karel CROUS-KEYSERS
De Heer en Mevrouw Louis SLEGGERS-KEYSERS, kinderen en kleinkinderen
De Heer en Mevrouw Jan SPANINKS-KEYSERS, kinderen en kleinkinderen
De Heer en Mevrouw Corneel VAN GESTEL-AARTS, kinderen en kleinkinderen
Mevrouw Adriaan RAEYMAEKERS-VAN GESTEL
De Heer en Mevrouw Adriaan VAN GESTEL-VAN GESTEL, kinderen en kleinkinderen
Mevrouw Frans RAEYMAEKERS-VAN GESTEL, kinderen en kleinkinderen
De Heer en Mevrouw Alois VAN GESTEL-VAN HEES en kinderen
De families KEYSERS, VAN GESTEL, SCHOENMAEKERS en HENDRIKX

melden U met kristene gelatenheid het overlijden van hun beminde echtgenoot, vader,
schoonvader, grootvader, broer, achtoonbroer, oom en neef

DE HEER

Henricus Cornelius KEYSERS

echtgenoot van Mevrouw

Maria VAN GESTEL

lid van verschillende godvruchtige genootschappen,
lid van de Bond der Gepensioneerden.

Geboren te Poppel 26 februari 1895 en aldaar overleden 12 oktober 1971,
voorzien van de H. Sakramenten der Zieken.

De plechtige Eucharistieviering, gevolgd van de begrafenis, waarop U wordt uitgenodigd, zal
plaats hebben op zaterdag 16 oktober 1971, te 10 uur, in de parochiekerk van de H. Valentinus
te Poppel.

Men verenige ten sterfhuize, Tilburgseweg 129, Poppel, te 9,15 uur.
Avondmis vrijdag 15 oktober te 19,30 uur.
Uitvaart bij Mulders-Raeymaekers.

ZIJN ZIEL WORDT IN UW GODVRUCHTIGE GEBEDEN AANBEVOLEN.

2391 Poppel, 12 oktober 1971.

Drukk. F. & J. De Kinderen, Ravels.

Henri Van Beurden in 1915 en eenzelvigheidsbewijs van 9 juli 1945

In 1922 reed Henri Van Beurden eveneens voor Bristol.

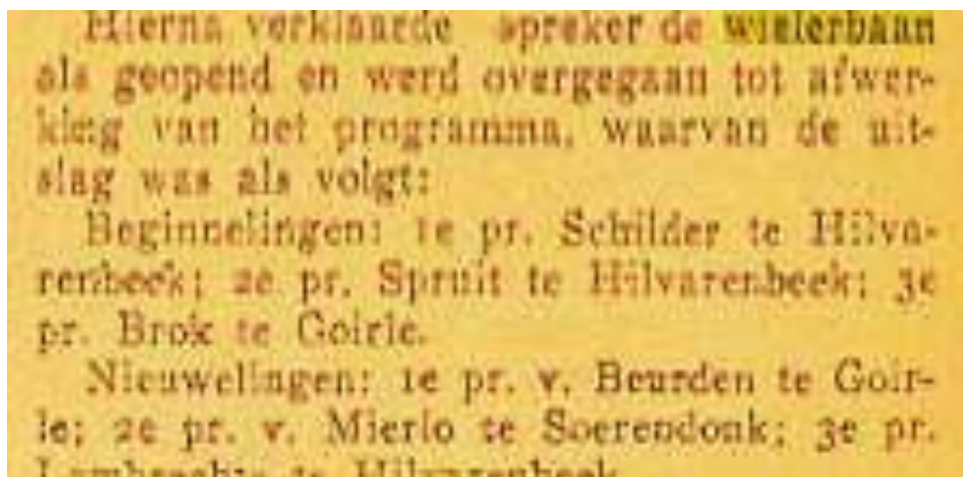
Hij behaalde voor Bristol de eerste “buitenlandse” overwinning.

In het Nederlandse Woensel werd op 30 juli 1922 plechtig een nieuwe wielervedstrijdbaan “de vroolijke trappers” geopend. Heel wat Belgische renners namen die dag deel aan de verschillende wedstrijden.

Zo ook Henri Van Beurden.

Hij behaalde bij de nieuwelingen de eerste plaats.

In het “Eindhovens dagblad” van 31/07/1922 wordt zijn woonplaats foutief vermeld: Goirle i.p.v. Poppel.

De uitslagen van Woensel 30/07/1922

Hij behaalde in oktober 1922 nog een mooie overwinning in het “Kampioenschap van Goirle”

*Zijn de velos goed bewaard.
Dok zullen bij hem mosselen zeer fijn,
En puike dranken te verkrijgen zijn.*

Sedert den OORLOG

het bewezen dat men ver vooruit is met
waren te koop van beste hoedanigheid.

**Dus lezers 't is gelijk waar u een
VELO wilt koop, eischt altijd een der
marken: BRISTOL, SPARTA, G. N. F.
BELFORT, MONOPLAN, MILORD.**

Deze velos zijn schoon, goed en goedkoop
en zijn vervaardigd door

De Gebroeders Huysmans
Fabriek van velos, verlakking en vernikkeling
te MOLL.

Velos en Naaimachines

BERCLEY

Het geacht publiek van Moll en omstreken
wordt ter kennis gebracht, dat ik evenals de
velos BERCLEY ook het agentschap der
naaimachines Berclay heb:
altijd eene schoone keus van Naaimachines
Berclay, zeer geprezen om hunne fijne en
juiste afwerking.

Alvorens een naaimachine te koopn komt
mens zien en ge zult verwonderd zijn van de
schoone afwerking en goedkope prijzen.

Alfons Sneyers-Schuermans,
VOOGDIJSTRAAT, 32, MOLL.

Kampioenschap der Kempen

Turnhout 22-10-22 — 25 kilm.

1ste Keyzers van Poppel op velo BRISTOL in
43 min. 40 sec. Rekord.

Kampioenschap van Goorle.

1ste Van Beurden Henri van Poppel op velo
G. N. F.

WILT GIJ TER TROUW

LANDBOUWMACHIENEN

die steeds in voorraad zijn in de
magazijnen op de Markt en Turn-
houtschebaan (boven de statie).

Wanmolens, 1ste hoedanigheid
Hooimachines
Aardappeluitroeiers
Aardappelpletteraars
Moteurs, in verschillende grootte
Ploegen in ijzer en staal
Slijpsteen, voor maaimachines
Oorschmolens met manegie
Ontroomers Permoes
soetervaten
Strooisnijders
Beetensnijders
Aalpomp
Maaimachines
Pikmachines
Waschmachines
Naaimachines (Singer)

Een zeker getal deser machines kunnen
zonder betaling op afkorting der OORLOG-
SCHADE bekomen worden.

Alle inlichtingen zullen door de

Gebroeders Huysmans
gegeven worden.

Voor alle reparatiën en vervangingstukken
wordt spoedig gezorgd.

Automobiles FORD

Groote Afslag

Conduite intérieure, 5 plaatsen
electriek licht en Démarreur,
12.850 fr.

Torpedo, 5 plaatsen, electriek

Uitslag Gazet van Mol van 28/10/1922, Kampioenschap der Kempen te Turnhout op 22/10/1928.

Bemerk ook de andere advertenties waar men kan vaststellen dat de familie Huysmans van alle markten thuis is.

Henri Van Beurden werd niet zoveel vermeld in de kranten van die tijd. Vermoedelijk reed hij minder wedstrijden dan "De Keizer".

Hij huwde met Elisa Van den Ackerveken. Elisa werd geboren in Baarle-Nassau op 17 december 1899. Ze kregen samen 1 dochter: Jeanne.

Henri boerde in de Heesdijk.

Hij verloor zijn echtgenote al zeer vroeg. Zij overleed te Poppel op 05 juli 1945. Ze is maar 45 jaar geworden.

Henri overleefde haar 15 jaar. Hij overleed in Poppel op 6 juni 1960.

Mijnheer en Mevrouw Karel BAELEMANS-VAN BEURDEN en kinderen Lisette, Eddy en Hugo,
Mijnheer en Mevrouw Emiel VAN BEURDEN-VAN DE WIELE en kinderen,
Mijnheer en Mevrouw Jozef VAN BEURDEN-DE CEUCKELAIRE en kinderen,
Mijnheer en Mevrouw Jozef MATEUSEN-VAN BEURDEN, echtgenoot van Maria WILLEMS, kinderen en kleinkinderen,
Mijnheer en Mevrouw August VAN DEN ACKERVEKEN-VAN BEURDEN, kinderen en kleinkinderen,
Mijnheer en Mevrouw Jozef VAN DEN ACKERVEKEN-VLOEMANS, kinderen en kleinkinderen,
Mijnheer en Mevrouw Petrus WILLEMSE-VAN DEN ACKERVEKEN, kinderen en kleinkinderen,
Mijnheer en Mevrouw Cornelis BOEREN-VAN DEN ACKERVEKEN, kinderen en kleinkinderen,
Mijnheer en Mevrouw Alons VAN DEN ACKERVEKEN-BOLS, kinderen en kleinkinderen,
Mijnheer en Mevrouw Adriaan VAN DEN ACKERVEKEN-WILLEMSE en kinderen,
Mijnheer en Mevrouw Jaak DICKENS-VAN DEN ACKERVEKEN en kinderen,
De kinderen van wijlen Karel VERBEEK-VAN DEN ACKERVEKEN,
Mevrouw D'HULSTER-DE JONGH,
Mijnheer Petrus DE LEEUW-VAN HAL,
De families VAN BEURDEN, VAN DEN ACKERVEKEN, DE JONGH en VAN HAL

medelen U met diepe droefheid het onherstelbaar verlies dat zij ondergaan door het afsterven van hun teergeliefde vader, schoonvader, grootvader, broeder, schoonbroeder, oom en neef

MIJNHEER

Hendrik Adriaan Willem VAN BEURDEN

weduwnaar van

Elisa VAN DEN ACKERVEKEN,

lid van de Bond van het Heilig Hart en verschillende godvruchtige genootschappen, geboren te Poppel op 22 augustus 1892 en aldaar godvruchtig overleden op 6 juni 1980 voorzien van de H. Sacramenten der Sterfenden.

De plechtige lijkdienst, waarop U wordt uitgenodigd, zal opgedragen worden in de parochiekerk van de H. Valentinus te Poppel op donderdag 6 juni 1980, te 10 uur.

Vereniging ten sterfhuize te 9 uur, Heesdijk 45, Poppel.

Tijdens de lijkdienst wordt de H. Communie uitgereikt.

Zijn ziel wordt in uw godvruchtige gebeden aanbevolen.

Poppel, 6 juni 1980.

Druck. F. & J. De Kinderen, Ravels.

Bronnen:

1. "Op velo Bristol" van Stijn Geys en Rudy Nuyts
2. Website archief van de GVA
3. Website Delpher kranten: archief van o.a. Eindhovens Dagblad en de Nieuwe Tilburgse Courant.
4. Collecties.Kempensekranten.be, De Gazet van Mol
5. Archief Heemkunde-en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius

Het achtste halfjaar van “Den Grooten Oorlog” (1 maart 1918 - 31 augustus 1918)

Door: Luc Andries

De internationale situatie:

In het tijdschrift 87 van maart 2018 hebben we de Vrede van Brest-Litowski tussen Rusland en Duitsland beschreven. Deze vrede wordt definitief bevestigd op 3 maart 1918. Het gevolg hiervan is dat de Duitsers 45 divisies kunnen terugtrekken van het oostelijk front en overplaatsen naar het westelijk slagveld. In het oosten behouden ze nog 50 divisies om in het “Ostland” toch nog terrein te winnen. De Duitsers hebben begin 1918 in het westen nog steeds een numeriek overwicht tegenover de geallieerden. 197 Duitse divisies tegenover 178 geallieerden.

De Duitse bevolking in de heimat zit op zijn tandvlees. Door de ongenadige economische blokkade van Duitsland heerst er hongersnood bij de Duitsers. In januari 1918 gaan er 1 miljoen Duitse arbeiders in staking en zijn er relletjes en plunderingen. Het aantal Amerikaanse soldaten neemt ondertussen gestaag toe en de duikbotenoorlog levert niet het verwachte resultaat (vernietigen geallieerde konvooien van Amerika naar Engeland en Frankrijk) op. De geallieerden blijven in het defensief en winnen zo tijd die mogelijk door de binnenlandse strubbelingen in Duitsland in ons voordeel kan uitdraaien. Het Duitse Rijk moet toeslaan. Generaal Ludendorff wacht ongeduldig op het einde van de winter om de voorjaarsoffensieven te beginnen.

Generaal Ludendorff ontwerpt een alles-of-niets offensief dat de geallieerde linies moet breken vooraleer de Amerikanen in volle sterkte aan de oorlog kunnen deelnemen. Deze onderneming zou ofwel tot de overwinning leiden, ofwel tot de vernietiging van de laatste Duitse reserves waardoor het einde van de oorlog bespoedigd zal worden. Ludendorff heeft zijn aanvallen gespreid over 5 fronten die in een verschillende volgorde worden aangevallen.

De eerste slagpartij aan het westelijk front laat niet lang op zich wachten. In de periode van 21 maart tot 4 april 1918 houden de Duitsers een “lenteoffensief” waardoor de Engelsen worden teruggedrongen.

Op 21 maart start om halfvijf 's morgens de “Kaiserschlacht” in de streek van Saint-Quentin met aan Duitse kant 6500 houwitsers en mortieren en 3500 kanonnen. Hierbij worden de legendarische Lange Max-kanonnen ingezet met een reikwijdte van 132 kilometer om Parijs te beschieten. Dit is meteen de grootste artilleriebeschieting uit de geschiedenis.

“Lange Max” gemonteerd op een treinonderstel (bron: <https://martinusevers.files.wordpress.com>)

29 maart 1918: kerk van Saint-Gervais te Parijs getroffen door een granaat. Resultaat: 90 doden en 75 zwaargewonden
(bron: <http://www.wereldoorlog1418.nl/kanonnenparijs/index.html>)

Vervolgens valt Ludendorff in Vlaanderen aan vanaf 9 april. Vanaf 27 mei verplaatst hij zijn aanval naar de streek tussen Soissons en Reims en na 9 juni begint hij offensieven uit te voeren in het gebied Montdidier-Noyon. Ondertussen komen de Amerikanen in juni 1918 op operationele getalsterkte en worden ze ingezet aan het front.

Op 15 juli start Ludendorff met alle ter beschikking staande krachten een laatste aanval in de Champagne. Dit offensief krijgt de naam: “Friedensturm” (Vredesaanval). “What’s in a name?” Het Franse leger is echter geïnformeerd over deze Duitse plannen en begint zelf de beschietingen. Samen met de Amerikanen brengen zij de Duitsers zulke verliezen toe dat Ludendorff genoodzaakt wordt om op 16 juli, amper een dag later, de operatie “Friedensturm” af te blazen.

De Duitsers hebben sedert het begin van de lenteoffensieven van 21 maart 1918 tot in augustus 1918 800.000 manschappen verloren. Het Duitse front staat op instorten.

Op 18 juli 1918 starten de geallieerden de tegenoffensieven om het ontredderde Duitse leger terug te drijven.

Door deze Duitse tegenslagen kunnen de geallieerden, onder het gemeenschappelijk opperbevel van de Franse maarschalk Foch, ruim een halfjaar eerder de tegenaanval inzetten waarmee ze het einde van de Eerste Wereldoorlog zullen afdwingen.

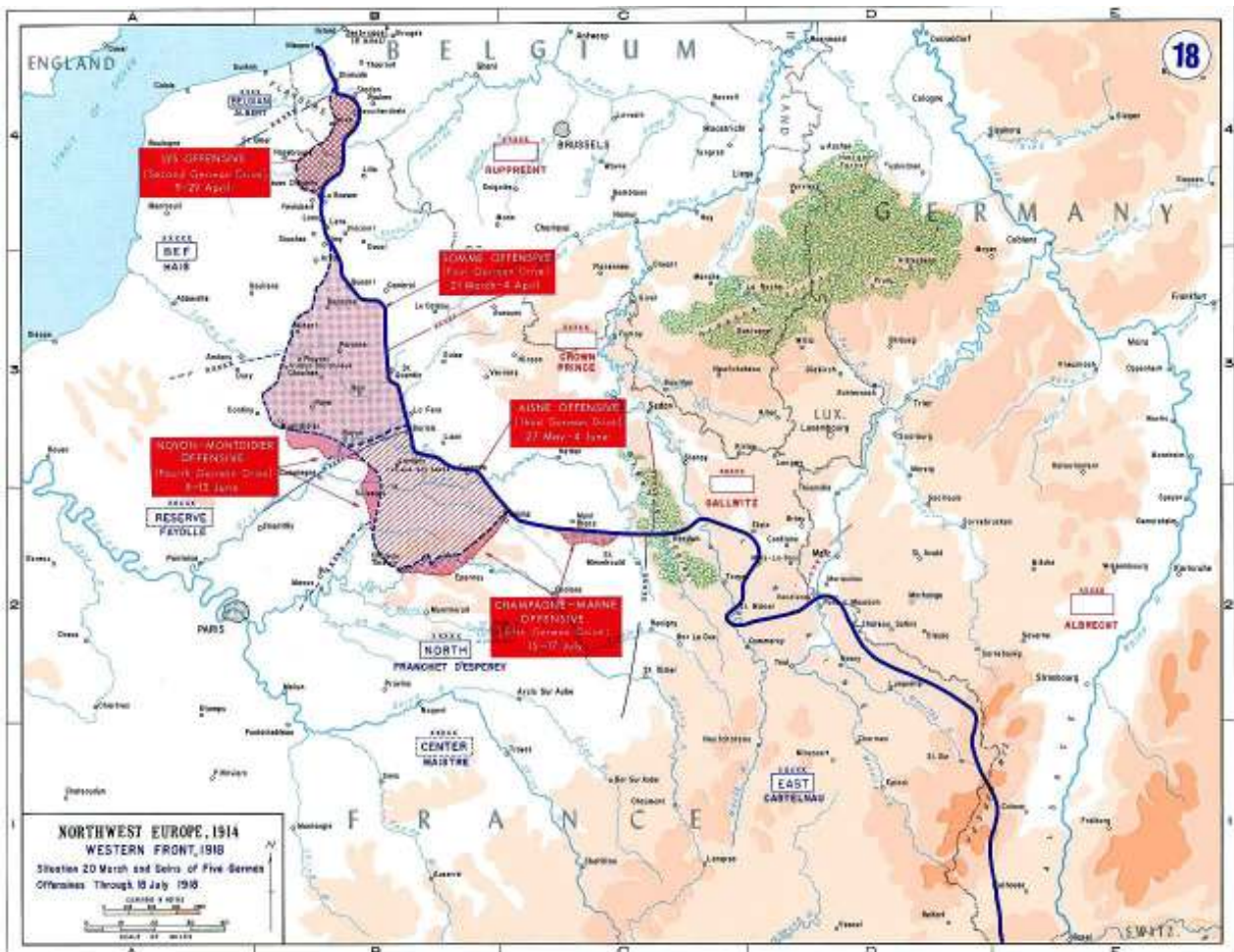
Ze gebruiken de nieuwere tactieken waarbij men niet meer met artilleriebeschietingen begint met daarna infanterie stormlopen waarbij steeds veel slachtoffers vallen. Men valt onaangekondigd aan met infanterie gesteund door snelle wendbare tanks waartegen de Duitsers geen weerstand kunnen bieden en met artilleriebeschietingen.

De Duitse legerleiders waarschuwen de wereldvreemde Duitse keizer Wilhelm II dat de oorlog verloren is. Op 14 augustus 1918 beslist het Duits oppercommando op een conferentie in Spa om een onderhandelde vrede uit de brand te slepen. Mogelijk zou de Nederlandse koningin Wilhelmina kunnen bemiddelen.

(Links) Koningin Wilhelmina en prinses Juliana, circa 1914 (bron: <http://lcweb2.loc.gov/pp/ggbainabt.html>).
(Rechts) Wilhelmina (in het wit met witte hoed in de koets) te Goyre op inspectie bij haar troepen tijdens de Eerste Wereldoorlog (bron: regionaal archief Tilburg)

De situatie na 3 Duitse offensieven tussen 21 maart en 18 juli 1918 aan het Westelijk Front waar op 5 locaties terreinwinst geboekt wordt door de Duitsers. De paars-blauwe gebieden zijn door de Duitsers veroverde gebieden. (bron: Hist. Dept. of the US Military Academy West Point)

Op deze foto zien we Engelse howitzers van 9.2 inch door de Duitsers veroverd (bron: Library of Congress, cph.3c36084).

De Duitse generaal Erich Ludendorff (*1865-†1937) in 1918, de strateeg achter het grote lenteoffensief van het voorjaar 1918 (bron: Bundesarchiv, Bild 183-1992-0707-500/cc-BY-SA30)

16/07/1918   *Russische Tsaar en zijn familie worden uitgemoord*

In de nacht van 16 op 17 juli 1918 worden de vroegere tsaar Nicolaas II van Rusland en zijn gezin vermoord door de bolsjewieken. In de dagen ervoor en erna worden ook de meeste andere leden van de Romanov-familie omgebracht. Dit is het definitieve einde van een dynastie. (bron:

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/0/0a/Bundesarchiv_Bild_183-R03964%2C_Russische_Zarenfamilie.jpg/1024px-Bundesarchiv_Bild_183-R03964%2C_Russische_Zarenfamilie.jpg)

Die nacht worden de vroegere tsaar Nicolaas II van Rusland, zijn vrouw en zijn vijf kinderen gewekt door hun lijfarts. Ze verblijven in een groot huis in Jekaterinenburg, de belangrijkste stad in de Oeral, onder strenge bewaking van bolsjewistische troepen. Ze begeven zich naar een kelderruimte van het huis. Het is verteld dat er

in de stad wordt geschoten en dat ze in een ondergronds vertrek veiliger zullen zijn. Rond twee uur daalt Nikolaj Aleksandrovitsj Romanov, zoals de ex-tsaar wordt genoemd, de trap af. Hij draagt zijn 13-jarige zoon Aleksej, die aan hemofilie lijdt en herstellende is van een bloeding. Daarop volgen zijn vrouw Alexandra (46) en hun vier dochters Olga (22), Tatjana (21), Maria (19) en Anastasia (17), de lijfarts, een kok, een lakei en een kamermeisje.

Het Ipatievhuis in Jekaterinenburg, omringd door een hoge palissade, waar de Romanov' s opgesloten zijn
(bron: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/e/eb/Ipatjew-Haus2.jpg/1280px-Ipatjew-Haus2.jpg>)

In het vertrek moeten ze wachten. Alexandra en de zieke Aleksej hebben een stoel gekregen, de rest staat recht. Na enkele minuten stappen een dozijn gewapende mannen de nauwe ruimte binnen. Hun aanvoerder, Jakov Joerovski, leest een tekst voor: *“Nikolaj Aleksandrovitsj, gezien het feit dat uw verwanten hun aanval op Sovjet-Rusland verderzetten, heeft het Uitvoerend Comité van de Oeral besloten u te executeren”*.

Geschrokken vraagt Nicolaas: “Wat? Wat?”. Joerovski herhaalt snel de woorden, en meteen daarop richten de mannen hun geweren en beginnen te schieten. Joerovski zelf schiet met een Colt op de ex-tsaar, die meteen neervalt. Hoewel het de bedoeling is dat alles snel voorbij zou zijn, wordt er een paar minuten wild op los geschoten. Wanneer het schieten stopt, liggen de slachtoffers op de grond. Hoewel ze vanaf een paar meter zijn getroffen, blijken sommigen nog te leven.

Joerovski schiet nog twee kogels in het hoofd van Aleksej en enkele vrouwen worden met bajonetsteken afgemaakt. Achteraf ontdekken de moordenaars dat Nicolaas' vrouw en dochters heel wat ingenaaide diamanten in hun korsetten dragen – alles samen meer dan een kilogram - waarop nogal wat kogels zijn afgeketst. Kort na de moord verdrijven de Witten de bolsjewieken uit Jekaterinenburg. De onderzoeksrechter Nikolaj Sokolov begint een grondig onderzoek naar de moordpartij. Zijn boek hierover verschijnt in meerdere talen en is nu nog altijd de belangrijkste bron over de gebeurtenissen die zich in Jekaterinenburg hebben afgespeeld.

De lijken worden meteen op een vrachtwagen geladen (die op de binnenkoer klaarstaat met draaiende motor, om het lawaai van de schoten te verbergen) en overgebracht naar een verlaten mijn in de buurt, waar ze in een schacht worden gedumpt. De dag daarop worden ze daar weer opgehaald om te worden overgebracht naar een andere mijn veel verderop. De vrachtwagen blijft echter steken in de modder. Daarom laat Joerovski de lichamen in een bos begraven. De gezichten worden eerst met zwavelzuur overgoten om ze onherkenbaar te maken. Pas na de val van het Sovjetregime zullen de resten worden teruggevonden. De daders zijn agenten van de lokale Tsjeka, de door de bolsjewieken opgerichte organisatie die zou uitgroeien tot de geheime politie.

Begraafplaats te Ganina Jama (bron:

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/05/Ganina_Jama_monument.jpg)

Wat maken onze onfortuinlijke jongens in het vuur van de strijd mee?

22/03/1918 Petrus Wijgerde (Weelde) sneuvelt te Adinkerke in veldhospitaal Cabour

Petrus Cornelius Vitalis Maria Wijgerde

Petrus is geboren te Weelde op 21 november 1886. Hij sneuvelt te Adinkerke op 22 maart 1918. Hij is gehuwd en gediplomeerd landmeter sedert 1906. Bij zijn oproeping voor de militaire dienst in 1906 is hij woonachtig te Baarle-Hertog. Hij is de zoon van Joannes Baptist Wijgerde en Maria Petronella Sprangers.

Petrus heeft zijn normale legerdienst gedaan als sergeant milicien van de lichte 1906 bij het bataljon pontonniers. Op 30 september 1909 zwaait hij af en gaat hij met onbeperkt verlof.

Hij wordt postbediende en woont te Merksem bij Antwerpen.

Petrus is op 20 november 1911 in Zwijndrecht gehuwd met Emma Clotilda van Acoleyen. Zij is de dochter van Leopoldus van Acoleyen en Stephania De Praet woonachtig te Zwijndrecht.

Op 16 december 1913 wordt hij administratief gemuteerd naar het regiment van de Genie door de reorganisatie van het leger. Op 1 augustus 1914, 3 dagen voor de uitbraak van de Eerste Wereldoorlog, wordt hij teruggeroepen uit zijn onbeperkt verlof naar het regiment van de Genie. Op 22 november 1914 wordt hij mogelijk als vermist opgegeven en duikt weer op, op 22 februari 1915.

Hij wordt bevorderd tot korporaal op 28 mei 1916 en tot sergeant op 16 juli 1916. In januari 1918 verblijft hij veertien dagen in het militair ziekenhuis Cabour te Adinkerke.

Militair hospitaal Cabour te Adinkerke (bron: Guido Mahieu, Adinkerke)

In Adinkerke waren er tijdens de Eerste Wereldoorlog verschillende medische posten.

De bekendste was het militair veldhospitaal op het domein Cabour.

De oprichting van het chirurgisch hospitaal, in april 1915, werd bevolen door 'l'Inspecteur Général du Service de Santé' van het Belgisch Leger, dr. Léopold Mélis. Dr. Paul Derache werd het hoofd van het hospitaal. Deze jonge dokter had zich onderscheiden aan de Université Libre de Bruxelles. In 1892 had hij dienst genomen in het leger en vanaf oktober 1914 was hij directeur van het militair hospitaal in Duinkerke geweest. Derache is een goede chirurg en een efficiënt leider. Het Cabourhospitaal wordt met de steun van graaf de Mérode en het Antwerp British Hospital Fund in 28 dagen opgebouwd.

Het bestaat uit demonteerbare paviljoenen met telkens 24 bedden. Ze zijn goed verlicht en staan op een verhoog. In iedere hoek is er een apart kamertje voor de geïsoleerde patiënten, een linnenkamer en een badkamer. In Cabour worden 19 dergelijke paviljoenen opgetrokken voor de gewonden en 3 voor het personeel. Er is een capaciteit van een 500-tal bedden. Het enige stenen gebouw wordt gebruikt als operatiezaal.

Het chirurgisch hospitaal opent zijn deuren op 26 april 1915 en blijft tot 12 maart 1917 actief.

Gemiddeld worden er zo'n 5 operaties per dag uitgevoerd. Er worden meer dan 2.500 militairen geopereerd aan oorlogswonden. Het sterftepercentage is 6,8%. Op 12 maart 1917 verhuist dr. Derache met zijn chirurgische afdeling naar Beveren-aan-de-IJzer (Kruisstraat). Het militair hospitaal Cabour blijft tot 17 februari 1920 een algemeen hospitaal voor zieken onder leiding van dr. Pierre Nolf.

Naar verluidt krijgen 8.246 mensen hier een medische behandeling, onder meer slachtoffers van gasaanvallen (vanaf augustus 1917) en patiënten van de Spaanse griep (een wereldwijde griepepidemie in 1918).

Interieur paviljoen militair hospitaal Cabour te Adinkerke.

Militair hospitaal te Beveren aan de IJzer.

(bron: <https://inventaris.onroerenderfgoed.be> -(2016.10.25)-)

Op 22 maart 1918 sterft hij in Adinkerke aan verwondingen door obusscherven. Hij heeft aan geen gevechten deelgenomen, want Genietroepen nemen normaal niet rechtstreeks deel aan de gevechten omdat zij bijvoorbeeld bruggen bouwen.

Postuum worden hem de volgende onderscheidingen uitgereikt en 6 frontstrepfen:

Overwinningsmedaille verleend op 1 februari 1922

Oorlogskruis uitgereikt op 14 oktober 1922 en de Herinneringsmedaille 1914-1918 op 1 februari 1922

Hij wordt eerst begraven te De Panne op de begraafplaats Duinhoek. Later volgt begraving op de militaire begraafplaats van De Panne in graf C0219.

Begraafplaats Duinhoek te De Panne waar Petrus Wijgerde eerst begraven wordt op 25 maart 1918.

Enkele pagina's uit het militair dossier van Petrus Wijgerde. (bron: <https://www.klm-mra.be>)

P 1920

KONINKRIJK BELGIË
PROVINCIE
OOST VLAANDEREN
GEMEENTE
ZWIJNDRECHT.
N° 54
OP LOS PAPIER.
Uit oorzak van bevoegdheid
bevestigd door den Burgemeester
van
in datum van
Voor bestuurlijke inlichting.

BURGERLIJKE STAND.

UITTREKSEL uit eenen Register der Akten
van Huwelijken der gemeente ZWIJNDRECHT,
over het jaar 1911

In het jaar negentien honderd elf den acht en
twintig november, hebben te Zwijndrecht, huwelijk
aangegaan: Wijgerde Petrus Cornelius Vitalis Maria,
postbediende, te werken gehuisvest, geboren te
Kieldre den een en twintigsten november achtien
honderd zes en tachtig, zoon van Joannes Baptista
Wijgerde en van Elvira Petronella Sprangers—
En Van Acoleyen Emma Maria Clotilda, meer der
jarige dochter van Leopoldus van Acoleyen en van
Stephanie De Laet, ter andere zijde

VOOR EENSLUIDEND AFSCHRIFT:
Afgeleverd den 8 Februari 1912.
DE AMBTENAAR VAN DEN BURGERLIJKEN STAND.
C. Van Gey

ZEGEL

1911-1900 - GEMEENTE ZWIJNDRECHT

Beveren, drukk. Stuybol.

Gemeente
Klas 1906
n° 1920
M 1906

Uittreksel uit de burgerlijke stand van de gemeente Zwijndrecht (bron: <https://klm-mra.be>)

Pierre Meuris overlijdt op 28 mei 1918 in De Panne in veldhospitaal l'Océan

Meuris Petrus (Pierre) Marie Joseph

Petrus Meuris, roepnaam Pierre, is geboren te Westmeerbeek op 1 februari 1895. Hij is de zoon van Franciscus Leopold Meuris en Van de Kerkhoven Marie Josephina. Voor zijn militaire dienst is hij landbouwer, ongehuwd en woonachtig Grote Baan 28 (huidige Weeldestraat ter hoogte van de Heggestraat) te Weelde.

Volgens de akte van het vredegerecht zien we dat hij nog een broer uit het eerste huwelijk van zijn moeder heeft, namelijk August Alfons Meuris die landbouwer is te Weelde. Uit het tweede huwelijk van zijn moeder met Martinus Pharamondus Clé (°Hulshout 26/07/1856 - †Weelde 28/04/1925) en van beroep winkelier worden de volgende halfbroers en halfzusters geboren die minderjarig zijn: Achilles-Maria Clé, Maria Clement Clé, Jozef Maria Clé en Carolien Josephus Clé allen wonende te Weelde.

In juli 1914 neemt hij dienst als klaroen in het regiment van de Grenadiers te Nijvel. Vervolgens komt hij bij het uitbreken van de oorlog in Mechelen en belandt in 1915 in het ziekenhuis wegens een ziekte opgelopen aan het front. Daarna krijgt hij in Engeland en Le Havre een opleiding. In 1916 belandt hij bij de Genietroepen.

Op 28 mei 1918 sneuvelt Pierre in De Panne in het veldhospitaal l'Océan wegens verwondingen ten gevolge van obusscherven. Hij wordt eerst begraven op het kerkhof van Duinhoek te De Panne, later worden de stoffelijke resten herbegraven op de militaire begraafplaats van de Kerkstraat te De Panne in graf B-24.

Hospitaal l'Océan in het voormalige hotel l'Océan te De Panne
(bron: http://www.1914-1918.be/service_sante_etablissements.php).

Foto rechts: Koningin Elisabeth helpt tijdens een behandeling. (bron: archief koninklijk paleis)

Veldhospitaal l'Océan te De Panne is gesticht door Koningin Elisabeth tijdens de Eerste Wereldoorlog. Zij werkt er als verpleegster. Het hospitaal is in De Panne opgericht om verschillende redenen. De koninklijke familie is na de val van Antwerpen in oktober 1914 uit veiligheidsoverwegingen naar de Westhoek getrokken. De familie heeft er in die tijd reeds 5 villa's. Koningin Elisabeth vraagt als erevoorzitter van het Rode Kruis aan dokter Depage, een Brussels chirurg, om er een hospitaal op te richten. De chirurg wil een ziekenhuis dichtbij het front, wat een revolutionair idee is. De Panne ligt op twaalf kilometer van het front en in Adinkerke is er een station.

Eind november 1914 komt het zomerhotel l'Océan vrij en ter beschikking van het Rode Kruis. Nog geen drie weken later is het ziekenhuis actief en worden er paviljoenen en barakken bijgebouwd.

De koningin helpt bij de verpleging, maar zij is geen verpleegster. Haar rol is vooral het moreel van de gewonden oppeppen. Hoe belangrijk het hospitaal is, blijkt uit een foto waarop vijf laboratoria voor wetenschappelijk onderzoek te zien zijn. Dokter Depage omringt zich met een staf van dertig specialisten. In een tijd dat de tandheelkunde nog in haar kinderschoenen staat, worden in l'Océan al tandprothesen gemaakt. l'Océan beschikt vanaf 1915 over een atelier waar kunstledematen gemaakt worden. Dat moet het eerste ter wereld geweest zijn. Het systeem van de Franse arts Carrel om gangreenwonden continu te spoelen, wordt in l'Océan voor het eerst op grote schaal toegepast, met beduidend minder amputaties tot gevolg.

(Links) Labo veldhospitaal l'Océan (bron: http://www.1914-1918.be/histoire_hopitaux.php)
(Rechts) Apotheek veldhospitaal l'Océan (bron: http://www.1914-1918.be/histoire_hopitaux.php)

In het hospitaal worden tijdens de Eerste Wereldoorlog meer dan 24.000 gewonden verzorgd, waardoor L'Océan het grootste Belgische fronthospitaal is. Het hospitaal bevat in totaal 46 gebouwen. Na de oorlog wordt L'Océan terug een hotel en een vakantiehuis, tijdens de Tweede Wereldoorlog doet het opnieuw dienst als hospitaal. Het gebouw wordt in 1961 gesloopt.

Hoe gaat het verder met de nabestaanden, onderscheidingen en uitkeringen van Pierre?

Hij krijgt 6 frontstrepen toegewezen en wordt postuum zeker onderscheiden met:

Ridderkruis in de Leopold II orde (voor-en achterzijde waar een dubbele L te zien is met een kroontje).

Op de vraag of hij heeft deelgenomen aan de "Slag van de IJzer" en of hij het oorlogskruis heeft ontvangen, hebben we geen uitsluitsel kunnen vinden. Wel hebben we in zijn dossier gezien dat zijn moeder erkend wordt als enige erfgename (Akte van Notoriëteit van het vredegerecht te Arendonk en een akte van notaris de Bounge) waarbij we tevens de samenstelling van het gezin kunnen vinden. Het is pas in juli 1924 (zie brief ministerie van landsverdediging van 1924) dat de financiële afronding gebeurt. Moeder Meuris-Van Kerkhoven heeft reeds in 1919 de 300 franken gezinsvergoeding ontvangen en dit bedrag wordt in 1924 afgehouden van de totale uitkering van Pierre zijn bewezen diensten aan het vaderland, zijnde in totaal 3250 franken.

35389 38
AR
~~22440~~

Strijders Fonds.

Naam en voornaam: Joseph Meuris 35389
 Chapeau en stand: Soldaat 2^e Alas.
 Plaats en datum van geboorte: Geloven West Meubekke 1-2-18
 Nationaliteit: Belg.
 Huist Adres: Weelste 2 Kruish
 Burgerstand: Ongehuwd
 Naam en voornaam des
 recht hebbende Ouderdom en beroep. { Van Kerkhove Josephine
Geb. West Meubekke 18-1-67.
Huisvrouw
1^e 2^e Gemadris.
 Dienststalen tusschen den { Ovledings Mei 1918. (Kruishoven)
14/8/14 tot 11/11/18.
 Regiment of kops waartoe { Gesneuveld. 28-8-18. (Panne)
 de gemobiliseerd toen hij
 militwaarts werd gehonden met verdof..... Gesneuveld
 Beyeert hij het aandeel des thijedus: Ja
 Opgehoopen verwoorde lingen: Geen.
 Aanhaal frontsteeper: Onbeknaam daar geen officiele 2 luyk
 Inden de militair invalid is moet.
 hij ten hondert hiny invalid opgeen.
 Beschag der verhangen uitkeeringen: (300) WCH 1 Juni 1914

Gheen voor wetgeving van 4 handteken
 van:

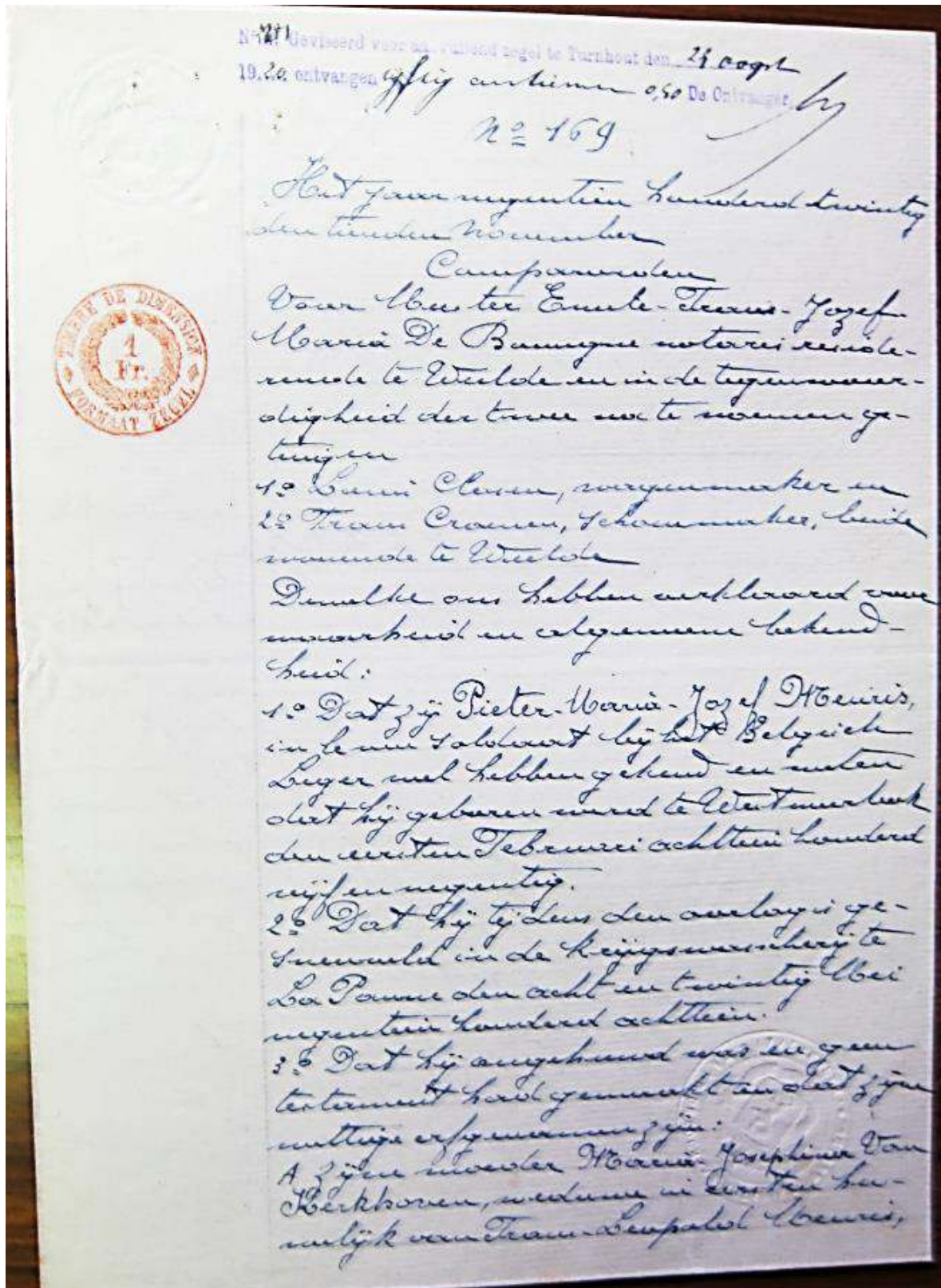
De Burgemeester.
 G. van Dommelen

Te Weelste den 9/11/20.
 Techt en verantwoordig verthoon
 De Recht hebbende.
 Meuris Van Kerkhoven
 Wij erkennen als recht hebbende
 volgens alle kochten en
 vrie goud, etc.

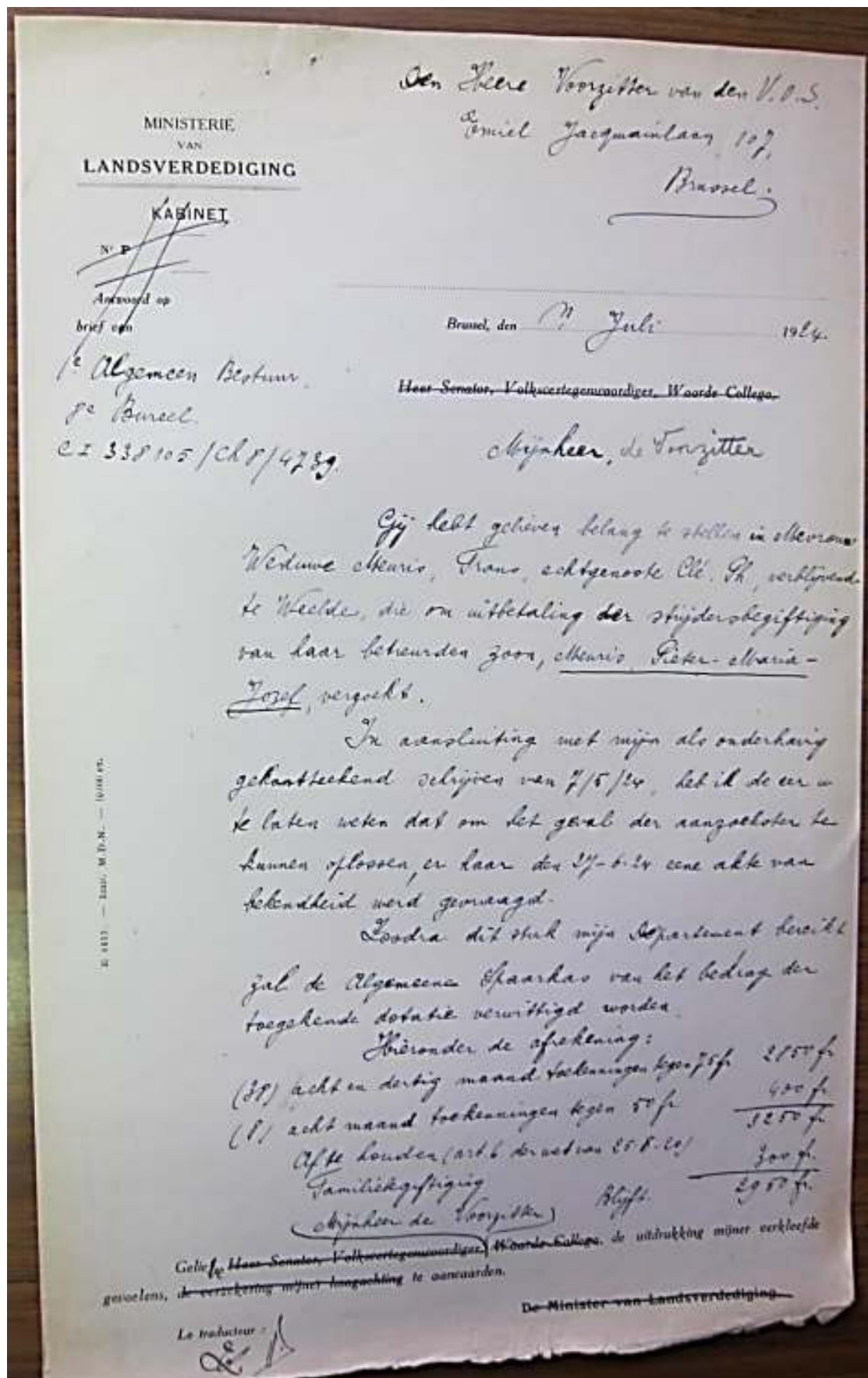
9 november 1920, brief van de gemeente aan het Strijdersfonds, ondertekend door burgemeester Van Dommelen en moeder Meuris-Van Kerkhoven (bron: klm-mra.be)

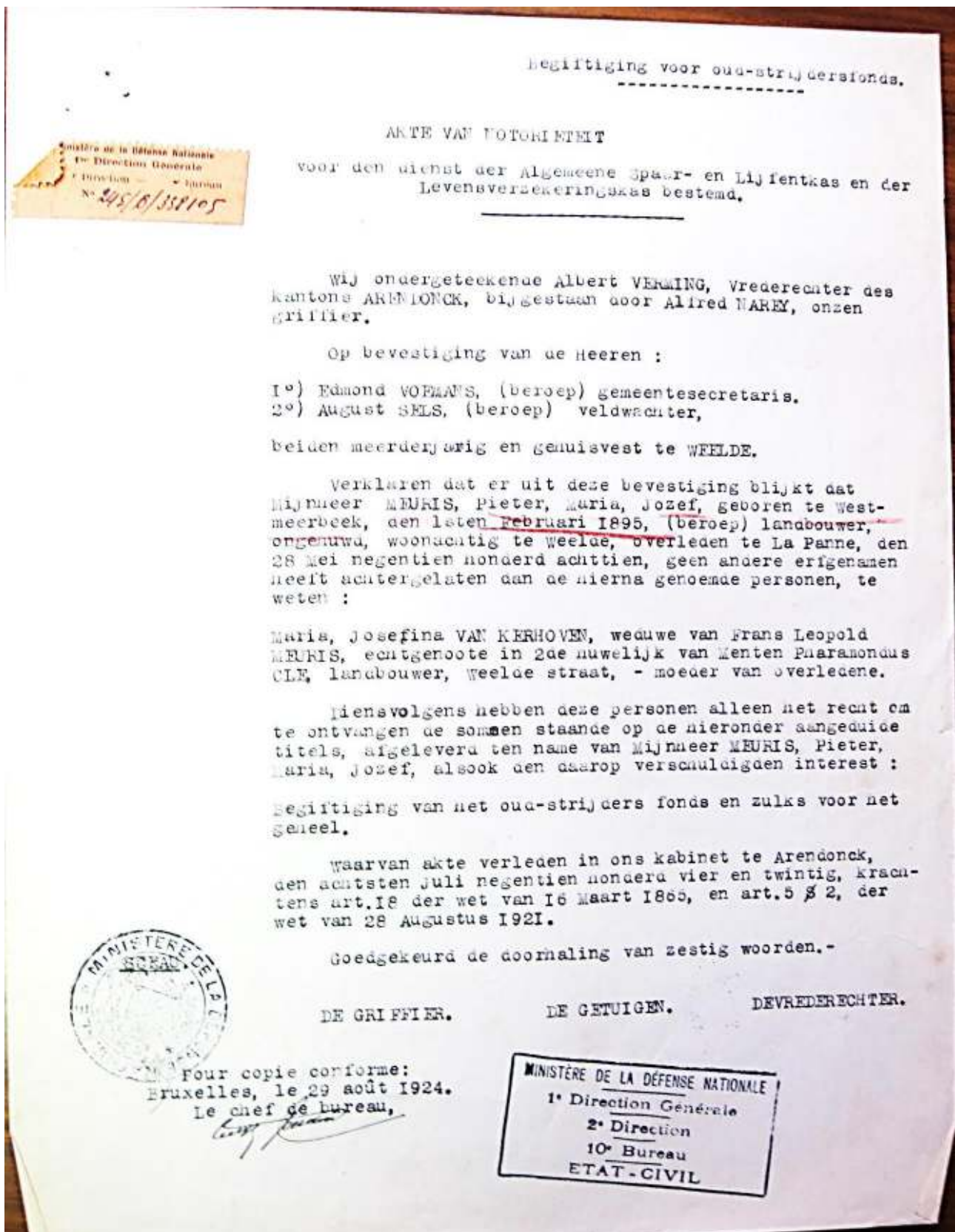

24 augustus 1920: eerste pagina van de Akte van notaris De Bounge. (bron: kml-mra.be)

Juli 1924: afrekening vanwege Ministerie van Landsverdediging (bron: klm-mra.be)

Conforme kopie van het Vrederecht van Arendonk afgeleverd op 29 augustus 1924 te Brussel ten gevolge een akte van het vrederecht te Arendonk op 8 juli 1924. (bron: klm-mra.be)

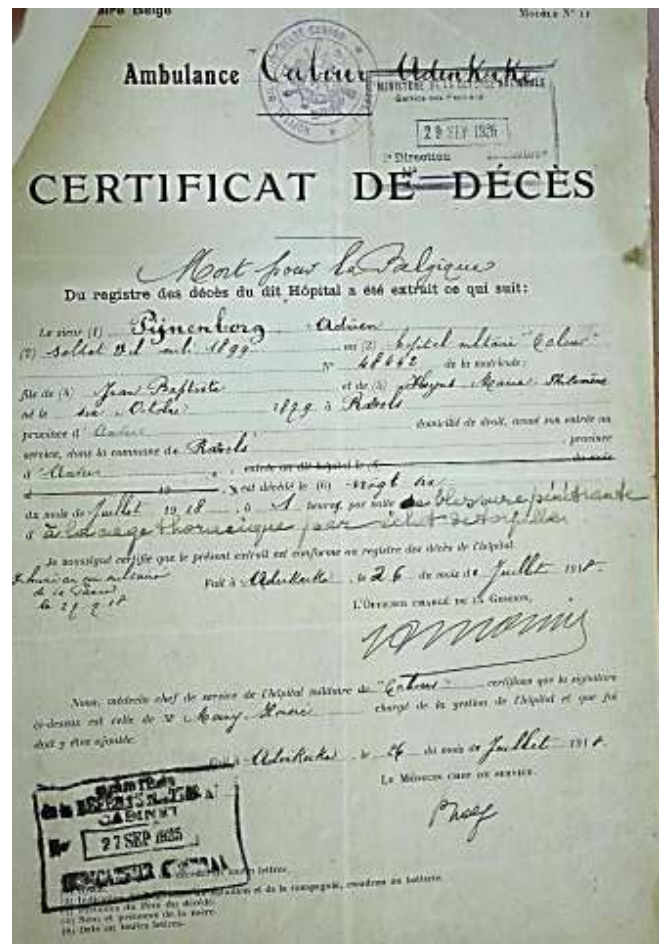
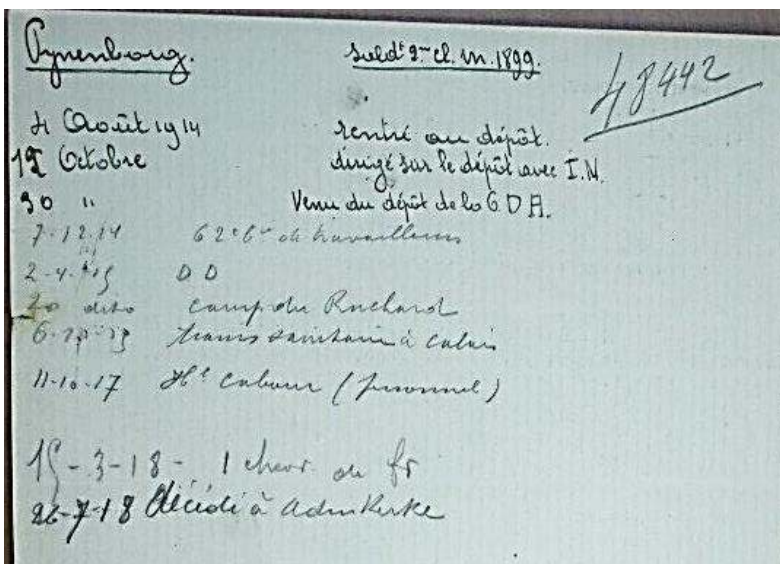

26/07/1918 Adriaan Pijnenborg (Ravels) sneuvelt te Adinkerke in veldhospitaal Cabour

Pijnenborg Adriaan, roepnaam Adrien, is geboren te Ravels op 6 oktober 1879. Bij zijn wederoproeping op 4 augustus 1914 bij het eerste regiment Carabiniers is hij woonachtig te Ravels, ongehuwd en arbeider in de steenfabriek. Hij is de zoon van Jean Baptiste Pijnenborg en Marie Philamène Heyns.

Op het katebelletje zien we onder andere dat hij op 11 oktober 1917 is opgenomen in het veldhospitaal Cabour. Maar op 26 juli 1918 overlijdt hij in hetzelfde militair ziekenhuis ten gevolge van de scherven van een torpedobom in de borstkas. Hij wordt ook eerst begraven op Duinhoek te De Panne en later herbegraven in de Kerkstraat te De Panne graf A-81. (bron: klm-mra.be)

Overlijdensattest van Adrien Pijnenborg (bron: klm-mra.be)

Er worden hem 6 frontstrepen toegekend en een aantal decoraties:

Ridder in de orde van Leopold II met palm, Oorlogskruis met palm en de Overwinningsmedaille

Het IJzerkruis wordt hem postuum verleend op 1 oktober 1926

Militaire decoratie tweede klas

Verder worden hem tijdens zijn dienst en postuum de volgende strepen verleend:

Anciënniteit strepen (1 aug 1915)

Gewonden strepen

De graad als Eretitel

Op 16 augustus 1918 overlijdt Petrus Joannes Timmermans te Hannover (D) in krijgsgevangenschap.

Petrus Joannes (of Joannes Petrus) TIMMERMANS was het 4de kind in het landbouwersgezin van Joannes Baptist TIMMERMANS (*Poppel 26-01-1855) en Maria Catharina TIMMERMANS (*Poppel 17-09-1852).

De ouders waren in Poppel gehuwd op 16 september 1874. In het gezin werden elf kinderen geboren, allemaal in Poppel: Cornelia Dorothea (*06-01-1875), Henricus Cornelius (*23-10-1876), Adrianus Petrus (*19-12-1878 - †Poppel 08-09-1880), Petrus Joannes (*01-04-1881, op de geboorteakte staat Joannes Petrus), Maria Josephina (*23-07-1883 - †Poppel 29-07-1883), Adrianus Gerardus (*09-06-1884), Franciscus Cornelius (*14-01-1887), Ludovicus Aloysius (*15-08-1889), Cornelius Gerardus (*23-07-1891), Josef Jan (*23-12-1894) en Maria Antonia Catharina (*16-10-1897 - †Poppel 17-11-1897). De moeder, Maria Catharina TIMMERMANS, overleed in Poppel op 1 november 1897. Petrus Joannes TIMMERMANS is van de lichte 1901, dus nog een loteling, hij volbrengt zijn legerdienst in 1901.

Petrus Joannes TIMMERMANS werkt bij een landbouwer bij de mobilisatie. Hij is gehuwd op 22 juni 1908 te Goirle met landbouwster Maria Cornelia SNELS (*Goirle, Noord-Brabant, Nederland, 21-09-1869).

In de huwelijksakte is vermeld dat hij *'geene plichten ten aanzien van de militie te volbrengen heeft gehad, als zijnde geen ingezetene binnen dit Rijk geweest'*, maar dat geldt voor Nederland.

Op 8 augustus 1913 verhuist het koppel vanuit Goirle naar de Hoevenseweg nr. 227 in Tilburg en op 24 november 1916 naar de Driehuizendijk nr. 5.

Na de dood van haar man keert Maria Cornelia SNELS terug naar Goirle waar ze op 31 maart 1919 overlijdt. Petrus Joannes TIMMERMANS wordt krijgsgevangen genomen en gedeporteerd naar Hannover (Duitsland).

Hij overlijdt aan een longontsteking in het reserve-Lazarett 5 te Hannover op 16 augustus 1918. Hij wordt eerst begraven in Limmer – Hannover, maar later op 02-10-1926 ontgraven en opnieuw begraven in Beverlo in graf nr. N - 700 (of E – 29). In 1928 wordt in het kamp van Beverlo de Belgische militaire begraafplaats aangelegd met onder meer omgekomen Belgische krijgsgevangenen die oorspronkelijk in Duitsland begraven zijn.

Wat gebeurt er tijdens dit halfjaar in onze gemeente?

In de nacht van 4 op 5 juni 1918 worden de twee stropers De Kort en Vromans door één Duitse militair gearresteerd bij de elektrische draadversperring te Ravels. Ze worden afgevoerd naar het pasbureau van de Duitsers te Ravels. Het pasbureau is gevestigd in het huis van Chaar Geerts aan de rechterzijde van de Grote Baan richting Turnhout.

De twee stropers zijn er voor beducht om te worden uitgewezen naar de binnenlandse zijde van de dodendraad en overleggen om de Duitser onschadelijk te maken. Ze proberen hem te overmeesteren en uit te schakelen. Aanvankelijk lukt hen dat aardig maar ze verwonden de Duitser niet efficiënt genoeg om hem het zwijgen op te leggen. De soldaat kan nog alarm slaan en onze twee stropers beslissen om naar Nederland te vluchten.

Als straf ontvoert de bezetter de ouders van De Kort naar de binnenlandse kant van de dodendraad. De families worden gescheiden en de levensomstandigheden binnen deze elektrische versperring zijn minder florissant dan in onze bult van Ravels-Weelde-Poppel.

Op 20 juni 1918 wordt nabij Weelde-Station telegrafist Jaak Lelièvre, geboren te Mechelen op 18/02/1897 en wonende te Schaarbeek, aangeschoten door een Duitse patrouille. Hij sleepte zich verder en wordt doodgebliksemd door de Draad. Jaak zou zich als vrijwilliger willen melden bij het Belgische leger. Hij vertrekt thuis zonder het zijn ouders te vertellen. Hij neemt de trein naar Mechelen waar zijn verloofde Josephien woont om afscheid te nemen. De 20ste juni komt hij toe bij de draadversperring van Weelde-Station. Diezelfde vrijdagavond wordt hij daar opgemerkt door een Duitse patrouille. De Duitsers vuren een salvo op Jaak af en treffen hem in de zij. Jaak kon ontsnappen in de opkomende duisternis en beseft dat het fout kan aflopen. Nabij de elektrische draad schrijft hij een laatste vaarwel aan allen die hem dierbaar zijn. Het gaat als volgt: "Geliefde Ouders, verwittig Josephien van het voorgevallene. Vaarwel Moeder, Vader, Lowieke, Florence, vergiffenis, zeg aan Josephien dat mijn laatste gedachte voor haar was. Ik beminde haar vurig en vraag haar vergiffenis voor het leed haar aangedaan. Hollandsche grens, 20 juni 1918. Jos, Vaarwel!, Vaarwel!"

Dezelfde nacht wordt hij aan de draad getroffen door de elektrische stroom. Zijn lichaam draagt verwondingen veroorzaakt door de dodendraad. De lijkschouwer vindt een kogelwonde in de zijde en een grote wonde aan de andere kant die veroorzaakt is door een stok of geweerloop die de longen hebben getroffen. Het lijk is naar het gasthuis van Turnhout overgebracht. Op maandag 24 juni is het ter aarde besteld. Verschillende Turnhoutenaren zijn aanwezig bij de begrafenis en vergezellen het lijk naar het kerkhof.

Het wordt weer juli. *21 juli is het nationale feestdag* die van de Duitse bezetter niet mag worden gevierd. Wel hebben de Duitsers samen met hun vrienden (de collaborateurs), de Vlaamse activisten, 11 juli verheven tot nationale feestdag en de viering ervan is verplicht voor alle officiële inrichtingen, de schoolkinderen hebben verlof en de Duitse burelen zijn gesloten. In verschillende kerk wordt er op 21 juli wel een feestviering gehouden waarbij het Te Deum gezongen wordt en in sommige parochies zelfs de Brabançonne gespeeld.

Reeds enkele maanden hebben de Duitsers verordend dat men niets mag oprapen dat uit ballons zou vallen in onze streek. In juli wordt een en ander duidelijk omdat de zuiderwind aanhoudend kleine ballons over onze regio voert. De luchtscheepjes zijn gemaakt van lichte stof en zijn ongeveer één meter diameter. Ze vervoeren dagbladen, portretten van de koning en de koningin, drukwerkjes en allerlei mededelingen. De bedoeling is om de Belgische bevolking een hart onder de riem te steken en de mensen te informeren over de frontevolutie. Verder vervoeren ze ook Franse kranten, Vlaamse vlugschriften, landkaarten met de aanduiding van het oprukken onze legers en ook meldt men het aantal Duitse krijgsgevangenen. Zo kan men de Duitse soldaten hier ontmoedigen met de slechte vooruitzichten aan het Duitse front. Onze bevolking is niet bekommerd om de

Duitse verordening om deze propaganda op te rapen en in huis te verbergen. De Duitsers reageren met huiszoekingen waarbij zelden iets gevonden wordt.

4 augustus 1918 Vijfde Oorlogsjaar

We zijn in het vijfde oorlogsjaar. De verschrikkelijke oorlog met ontelbare slachtoffers woedt nog in alle hevigheid. Zelfs nog gemener en heviger dan ooit. Onze jongens worden nog steeds met duizenden geofferd aan de oorlogsduivel. Huizen worden dagelijks bij honderden vernield en duizenden onschuldige burgers worden uit hun huizen gejaagd ten gevolge van het verschuiven der fronten. We zijn reeds vier jaren op de proef gesteld en nog is het einde niet in zicht. Aan het westelijk front rukken de geallieerden duidelijk op. Zal dit vijfde oorlogsjaar het laatste zijn?

Op donderdag 8 augustus 1918 leiden de Duitsers zware nederlagen tussen Ancre en Avre (2 rivieren in Noord-Frankrijk ten noorden van de Somme). De Britse en Franse legers gaan in de aanval in de streek van Amiens waar het Duitse voorjaarsoffensief vier maanden eerder tot stilstand is gekomen. In dit zorgvuldig voorbereide offensief worden de Duitsers in een dag ruim 10 kilometer teruggedreven. In de discussie over de herdenking van de Eerste Wereldoorlog brengen sommige Britse historici naar voren dat de slag om Amiens zeker moet worden herdacht omdat het Duitse leger een zware nederlaag wordt toegediend en zijn soldaten er steeds meer en meer de brui aan geven. Een zwarte dag volgens de woorden van de Duitse militaire leider generaal Erich Ludendorff, die zijn ontslag geeft dat geweigerd wordt. Het moreel van de Duitse troepen en zijn leiders zit diep onder het vriespunt. Ze denken erover om vrede te sluiten. Niettemin zal het nog drie maanden duren omwille van militaire waanzin en politiek opportunisme.

Duitse krijgsgevangenen worden weggevoerd naar Amiens door Will Longstaff

(bron:https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/9f/8th_August_1918_%28Will_Longstaff%29.jp)

Kaart aanvalszone van 8 augustus 1918 (bron: www.standaard.be/cnt/dmf20180807_03653076)

In het tijdschrift van maart 2019 nummer 91 zullen we het einde van de oorlog en de vredesbesprekingen te Versailles plaatsen tegenover het leven van onze soldaten en mensen te Ravels.

Bronvermelding:

Velden van Weleer, Reisgids naar de Eerste Wereldoorlog, Chrisje en Kees Brants

Franky Bostyn---Oorlog in België

Studium Generale---De Duitsers te Turnhout, Eugene Waterschoot

Erfgoedvereniging (HeE) Nicolaus Poppelius

Luc De Vos, Tom Simoens, Dave Warnier,

Studium Generale---Pastoors Berichten over de Eerste Wereldoorlog

Archief Heemkunde-en

Foto's tenzij anders vermeld: collectie HeE Nicolaus Poppelius

Voorbij Acteiveten

Door: Luc Andries

Hierbij enkele verslagjes van de voornaamste activiteiten.

Op 23 mei werd de gerenoveerde Onze-Lieve-Vrouw van Lourdesgrot op Klein-Ravels ingewijd.

Vroeger (bron: archief HeE NP)

en nu (bron: ravels.be)

Grot van Klein-Ravels wordt na toespraken van burgemeester Walter Luyten (bron: Rawepo) ingezegend door pastoor Herman Janssen (bron: Ravels.be).

Op donderdag 26 juli 2018 Bedevaart naar Brielle

Op de zoveelste memorabele warme zomerdag van 2018 zijn we met een propvolle bus en nog persoonlijk vervoer vanwege Frans Verhoeven op bedevaart geweest naar Den Briel. De bedevaarders hadden een goede keuze gemaakt om vandaag mee naar Brielle te gaan. De bus was voorzien van een airco-koeling zodat we niet hoefden te lijden op onze beevaart.

Te Brielle werden we ontvangen met koffie en gebak. Daarna kon men de eucharistie en de ommegang onder het zingen van het lied van de heilige volgen, voorgedaan door pastoor Bert Pluym of als alternatief was er een bezoek aan het vernieuwde museum van Brielle in het centrum dat vooral handelt over de 80-jarige oorlog, de Nederlandse en internationale politiek van die woelige tijd, Vrede van Münster en de Martelaren van Gorcum.

Museum te Brielle

Heilige Nicolaus

De Heilige Martelaren van Gorcum

In de namiddag volgt er een bezoek aan "De Westlandse Druif" met vrijwillige medewerkers te Monster.

Geschiedenis druiventeelt in Westland

Pastoor Franciscus Verburch zou de druiventeelt in Westland hebben geïntroduceerd. Pastoor Verburch, die in 1647 werd aangesteld als eerste pastoor van het Westland na de Reformatie, wordt daarom geëerd met een standbeeld in het centrum van zijn standplaats, het dorp Poeldijk.

De hoogste productie in Westland werd in 1936 bereikt, namelijk 22 miljoen kg. Na de Tweede Wereldoorlog is de druiventeelt grotendeels uit Nederland verdwenen. Hoofdzakelijk als gevolg van toenemende concurrentie van natuurdruiven uit zuidelijke landen, en de opkomst van rendabeler gewassen (o.a. tomaat). Het areaal kasdruiven in Nederland is sterk teruggelopen. Naar schatting is het areaal momenteel nog slechts 20 hectare. De druiventeelt was van zeer groot economisch belang. Tot en met de Tweede Wereldoorlog bestond het glasareaal in Westland voor het grootste deel uit druivenkassen.

Druiventeelt in Westland

In 1828 werd in 'Staten van landbouw in het Koninkrijk Holland' Westland nadrukkelijk genoemd als centrum voor de druiventeelt. De druiven werden vooral naar Engeland geëxporteerd. De druif werd daarna al snel een van de belangrijkste producten van Westland. De basis werd gelegd voor wat nu het grootste en belangrijkste centrum van de wereldwijde glastuinbouw is: Greenport Westland.

Groei en krimp van areaal

Tot het begin van de 19de eeuw bleef de teelt beperkt. Maar in de eerste helft van de 20ste eeuw was de teelt van grote betekenis in deze streek. De teelt van druiven maakte Westland van 1900 tot 1960 een echt druivenland met duizenden kleine glazen kassen (serres). De hoogste productie in Westland werd in 1936 bereikt, namelijk 22 miljoen kg.

Verzorging en vertier

In die druivenkassen werden miljoenen kilo's druiven gekoesterd en liefdevol verzorgd door duizenden kwekers en hun veelal kinderrijke gezinnen. Voor het tijdrovende uitdunnen van de zich ontwikkelde druiventrossen, het zogenaamde **krenten**, gaven de scholen speciaal krentverlof zodat men, van oud tot jong, deze arbeidsintensieve klus kon klaren. Het krenten of uitdunnen van een tros kostte gemiddeld 10 tot 15 minuten tijd. Vandaar dat de druiventeelt in onze contreien een onbetaalbare zaak is. In Hoeilaart en Overijse is de kweek van de mooie druiventrossen bijna uitgestorven.

Het oogstfeest van de Westlandse druiven werd jaarlijks door de 'Broederschap van de Blauwe Druif' georganiseerd en in Naaldwijk gehouden. Een aansprekende druivenprinses, een druiveneetgelegenheid en een corso van praalwagens maakte deel uit van de festiviteiten.

Nu in de 21ste eeuw is de teelt vrijwel helemaal verdwenen. Er zijn nog enkele professionele druivenkwekers, maar het merendeel teelt nog druiven als hobby, zoals Stichting De Westlandse Druif. Deze Stichting, een erfgoedvereniging voor de druiventeelt, was van mening dat deze unieke teelt, de bakermat van de wereldwijde glastuinbouw, niet mocht verdwijnen. De verrassende smaak, de prachtig gevormde bedauwde trossen; dit gezonde fruit moest weer terug op de kaart.

Westlands Roem, zoals de druiven ook worden genoemd, verdient een toekomst als bijzonder smaakvol, gezond en duurzaam product. Met oog voor het rijke cultuurhistorische, in kassen geteeld en een prachtig, uniek voorbeeld van de vele smaakproducten die Greenport Westland u ook in de toekomst blijft bieden.

We hebben er van genoten en vooral geproefd van de druiven en zijn afgeleide producten die met liefde en zorg zijn vertroeteld.

Op woensdag 22 augustus 2018: herinwijding Onze-Lieve-Vrouw Middelareshapel te Poppel.

Vroeger en enkele jaren voor de huidige restauratie

Kapel na restauratie op 22 augustus 2018 (bron:ravels.be)

De heer burgemeester Walter Luyten

Mijnheer pastoor H. Janssen en diaken Ad Van De Lisdonk

Genodigden en belangstellenden. Rechts: Jos Timmermans (restauratie beelden). (bron: ravel.be)

Heemkunde Quiz 2018

In het tijdschrift 88 van juni 2018 kon u het antwoord vinden.

De vraag was moeilijk blijkt achteraf of is het dat niemand het tijdschrift bekijkt of leest?

Dit jaar hebben we dus niemand gelukkig kunnen maken met ons gesmaakt prijzenpakket.

Privacy statement

Door: Ries Van Der Linden (webmaster)

Uw privacy

Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw is ervan overtuigd dat de bescherming van persoonsgegevens van essentieel belang is voor haar activiteiten. Daarom willen wij u in dit privacy beleid heldere en transparante informatie geven over de wijze waarop wij persoonsgegevens verwerken van leden, leveranciers, gasten en bezoekers van onze website.

Uiteraard worden persoonsgegevens leden, leveranciers, gasten en bezoekers van onze website, met de grootst mogelijke zorgvuldigheid behandeld en beveiligd. Hierbij houdt Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw zich in alle gevallen aan de toepasselijke wet- en regelgeving, waaronder de Wet bescherming persoonsgegevens.

Waarvoor verwerken wij uw persoonsgegevens.

In het kader van haar dienstverlening verzamelt en verwerkt de Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw persoonsgegevens van u:

- Wanneer u een Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw lidmaatschap afsluit dan wel om u te kunnen informeren over lidmaatschaps-aangelegenheden;
- Wanneer u gebruik maakt van de faciliteiten van Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw, hetzij als deelnemer aan een van onze activiteiten, dan wel als gebruiker/bezoeker van onze website.
- Wanneer u contact heeft met de Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw. Dit contact kan telefonisch zijn, maar hieronder verstaan wij ook indien u ons via e-mail benadert, het contactformulier invult, u aanmeldt voor publicaties of ons via sociale media benadert;
- Om leden van haar (nieuwe) producten en diensten op de hoogte te houden, rechtstreeks maar ook bijvoorbeeld door campagnes via sociale media, waarbij Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw rekening tracht te houden met voorkeuren op basis van aangeschafte of afgenomen producten en/of diensten en interesses op basis van met uw toestemming vastgelegd gebruik van onze website.

E-mail

Uw e-mailadres wordt gebruikt voor het toesturen van informatie over (nieuwe) activiteiten , producten en diensten door of namens Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw indien u daarvoor toestemming heeft gegeven. Die toestemming kunt u altijd intrekken door gebruik te maken van de afmeldlink in het toegezonden e-mailbericht of door een e-mail te sturen naar info@nicolaus-poppelius.be

Gebruik van persoonsgegevens door derden.

Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw B.V. laat geen gebruik van persoonsgegevens door derden toe voor commerciële, charitatieve of ideële doeleinden.

Sociale Media.

Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw gaat graag, via het web en (eigen) sociale media kanalen, in dialoog met leden, gasten, gebruikers van apps en bezoekers van de website over haar organisatie, producten en/of diensten. Het doel is om nuttige en relevante informatie te bieden en/of vragen die via sociale media kenbaar worden gemaakt te beantwoorden. Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw volgt actief hiervoor het internet en sociale media kanalen, zoals Facebook, Twitter en blogs. Hierbij spant Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw zich in om discussies op deze kanalen te volgen, daaraan deel te nemen en/of proactief op in te gaan en individuele, relevante vragen en opmerkingen te beantwoorden. Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw behoudt zich uitdrukkelijk het recht voor om niet op iedere vraag of opmerking te reageren. Aan het wel of niet inhoudelijk reageren kan dan ook geen enkel recht worden ontleend. Het kan voorkomen dat bij het deelnemen aan discussies en het beantwoorden van vragen of het reageren op opmerkingen, Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw (persoons-) gegevens vast zal leggen. Deze zullen uiteraard in overeenstemming met dit privacy beleid worden verwerkt. Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw is niet verantwoordelijk voor de omgang met persoonsgegevens door andere deelnemers aan zijn sociale media kanalen of de content op zijn sociale media kanalen. Indien u vragen of opmerkingen heeft, kan u contact opnemen met Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw via info@nicolaus-poppelius.be

Website van Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw

Op de website van Heemkunde- en erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw treft u een aantal links aan naar andere websites. De Heemkunde- en erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw kan echter geen verantwoordelijkheid dragen met betrekking tot de omgang door die partijen met uw gegevens. Lees hiervoor de privacyverklaring, indien aanwezig, van de site die u bezoekt.

Vragen

Heeft u na het lezen vragen of opmerkingen over ons privacy beleid, dan kunt u deze richten aan: Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw, t.a.v. het Bestuur, Dorp 64, 2382 Ravels, België of e-mail: info@nicolaus-poppelius.be

Meldpunt kwetsbaarheden

Bent u deskundig en ontdekt u een kwetsbaarheid in onze systemen? Help ons dan door deze kwetsbaarheid te melden. Zo kunnen we samen de veiligheid en betrouwbaarheid van onze systemen verbeteren..

Wijzigingen

De Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw behoudt zich het recht voor om wijzigingen aan te brengen in het privacy- en cookiebeleid. Wij adviseren u dan ook om regelmatig op deze pagina te kijken of er wijzigingen zijn aangebracht. Indien de Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw een belangrijke wijziging doorvoert, die gevolgen heeft voor de wijze waarop Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw uw persoonsgegevens verwerkt, dan zullen wij dit kenbaar maken via een berichtgeving op onze website en in de Nieuwsbrief.

Opgemaakt te Ravels op 11 april 2018

**Heemkunde- en Erfgoedvereniging
Nicolaus Poppelius
vzw**

BESTUUR:

Voorzitter:	Luc Andries, Pastoor Coolsstraat 15, 2382 Ravels	0474 97 17 27
Secretaris:	Rina van der Vloet, Mierdsedijk 70, 2382 Ravels	014 655588
Penningmeester:	Ries van der Linden, Tilburgseweg 75, 2382 Ravels	014 478066
Leden:		
	Andre Van Gils, Steenweg op Weelde 118, 2382 Ravels	014 656893
	Bas Van Haeren, Deenakkers 1, 2381 Ravels	014 699126
	Mieke Van Hauteghem, Schatrijt 2, 2382 Ravels	014 687332
	Magda Vloemans, Turnhoutseweg 2, 2381 Ravels	014 655156
	Marinus Willems, Weeldestraat 154, 2381 Ravels	014 655728
	Cis Vissers, Lindenlaan 8, 2382 Ravels	014 656750
	Harry Vrijzen, Eikenlaan 15, 2382 Ravels	014 656420
	Jose Schlappi, Klein Goorbleek 2, 2382 Ravels	014 659958

REDACTIEADRES:

Bas Van Haeren, Deenakkers 1, 2381 Weelde, 014 699126

redactie@nicolaus-poppelius.be

Voor informatie in verband met de inhoud van dit tijdschrift,

de vormgeving of verschenen teksten kunt u steeds terecht op het redactieadres.

Wenst u een tekst of een idee voor publicatie aan te bieden, dan kunt u dit ook doen via een bestuurslid.

(Iedere auteur is verantwoordelijk voor de ingestuurde werken.)

CONTACTGEGEVENS:

Adres: Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius vzw, Dorp 64, 2382 Ravels-Poppel

Bankrelatie:

Rekeningnummer: 733-3522204-67

IBAN: BE93 7333 5222 0467

BIC code: KREDBEBB

Museum: Museum Aan de Grens (MAG) "'t Kaske", Dorp 64 te 2382 Poppel,
is open elke tweede zondag van de maand van 14u. tot 17 uur.

In december, januari en februari is het museum gesloten.

Wel zijn er in deze wintermaanden bezoeken mogelijk op afspraak.

Groepsbezoeken kunnen aangevraagd worden via het reserveringsformulier
dat u kunt vinden op onze website.

Aanvragen kunnen natuurlijk ook gedaan worden per brief (zie hierboven voor het adres).

Archief- en Documentatiecentrum: Bredaseweg 46, 2381 Weelde-Station

Te bezoeken na afspraak: voorzitter@nicolaus-poppelius.be

Website: <http://nicolaus-poppelius.be>

Facebook: www.facebook.com/NicolausPoppelius

